

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากรในการเรียกเก็บอากรปกป้องตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๙/๑๗๑๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ และที่ กค ๐๕๑๙/๒๐๖๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บริษัท สามชัยสตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าจำนวน ๔๕ ฉบับ ต่อมาเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรแม่กลองได้ออกแบบแจ้งการประเมินอากร (กศก. ๑๑๕) ซึ่งไม่กระทบต่อค่าอากร แต่เป็นเหตุให้ต้องชำระอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด บริษัทฯ ได้ยื่นอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ ณ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวข้างต้น ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยได้เชิญผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) เข้าร่วมหารือในประเด็นอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ

ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) เห็นว่า พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีวัตถุประสงค์ในการปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศด้วยการเรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดกับสินค้าที่มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้วมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ กระทรวงพาณิชย์จึงกำหนดมาตรการให้เรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ในการเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้น กรมศุลกากรมีอำนาจในการเรียกเก็บตามกฎหมายซึ่งกำหนดให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับกับการเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนอากรนั้นเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมาย ดังนั้น กรมศุลกากรจึงมีอำนาจในการเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาด รวมถึงการตรวจสอบในเรื่องค่าอากรด้วย เมื่อกรมศุลกากรเห็นว่าการเรียกเก็บค่าอากรไม่ถูกต้องจึงออกแบบแจ้งการประเมินไปยังผู้ที่จะต้องเสียอากรเพื่อให้มาชำระค่าอากรที่ขาด และเนื่องจากแบบแจ้งการประเมินอากรถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองไม่พอใจในผลของคำสั่งทางปกครองและประสงค์จะโต้แย้ง จะต้องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

ส่งพร้อมหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๓/๒๓๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กรมศุลกากรเห็นว่า การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๑๑๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ หมายถึง การอุทธรณ์การประเมินค่าอากรในทางศุลกากรตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เท่านั้น ซึ่งกำหนดนิยามคำว่า “ค่าภาษี” และ “อากร” หมายความว่า ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรืออากรชั้นใน ประกอบกับ ได้เคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๑๒๓/๒๕๕๓ วินิจฉัยไว้เป็นหลักฐานว่า คำว่า “อากร” ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ หมายถึง ค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้น หาได้หมายความรวมถึง ภาษีมูลค่าเพิ่ม อันเป็นภาษีอากรฝ่ายสรรพากร ภาษีสรรพสามิต และภาษีมหาดไทยด้วยไม่ และยังสอดคล้องกับหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ทหือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา และตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เรื่อง การหลีกเลี่ยงการชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรปกป้องจากการนำเข้า สินค้าที่เพิ่มขึ้น (เรื่องเสร็จที่ ๕๗๔/๒๕๖๐)

ทั้งนี้ กรมศุลกากร (สำนักกฎหมาย) จึงเห็นว่า การอุทธรณ์การประเมินอากร ตามมาตรา ๑๑๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เป็นกรณีผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกอุทธรณ์ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีต่อไปนี้

(๑) การเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสียจริง หลังจากที่ได้ปล่อยของ ไปจากอารักขาตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ

(๒) กรณีผู้นำของเข้าหรือส่งของออกยื่นคำร้องขอคืนอากรที่ได้เสียไว้เกินจำนวน ที่พึงต้องเสียและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาคำเรียกร้องแล้ว มีผลการพิจารณาการประเมินอากร หรือการคืนอากร ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ

โดยที่การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นการเรียกเก็บตามประกาศ ของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนที่มีคำวินิจฉัยให้เรียกเก็บ ไม่ได้เป็นการเรียกเก็บ ตามการประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังนั้น หากผู้ใดไม่พอใจ คำวินิจฉัยดังกล่าว สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ เนื่องจากเป็นการอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งมีกฎหมายกำหนดขั้นตอน การอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ผู้นำของเข้าจึงไม่สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์การเรียกเก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดและขอทุเลาการชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา ๑๑๒ ฉ และมาตรา ๑๑๒ โสฬส แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้

เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากรมีความชัดเจนและถูกต้องตามกฎหมาย กรมศุลกากรจึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. หากมีการเรียกเก็บค่าอากรปกป้องตามพระราชบัญญัติมาตรการปกป้อง จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ และค่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้ การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ การพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากร ดังกล่าว จะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ หรือคณะกรรมการพิจารณา การทุ่มตลาดและการอุดหนุนตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ

๒. หากคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง หรือคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาด และการอุดหนุน หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ไม่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าว หรือจะเป็นอำนาจของผู้ออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร และได้มีมติให้กรมศุลกากรรับไปดำเนินการระบรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์โต้แย้ง คัดค้านการเรียกเก็บอากรเพื่อที่จะได้ทราบว่าการผิดตามข้อหารือนี้เกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติราชการอย่างไร ซึ่งต่อมากรมศุลกากรได้มีหนังสือกรมศุลกากร ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๙/๓๑๙๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บริษัท สหไทยสตีลไพพ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท สามชัยสตีล อินดสทรี จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นอุทธรณ์อากรปกป้องหรืออากรตอบโต้ การทุ่มตลาดต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยมีประเด็นในการอุทธรณ์สรุปได้ ดังนี้

๑. กรณีบริษัท สหไทยสตีลไพพ์ จำกัด (มหาชน)

บริษัท สหไทยสตีลไพพ์ฯ ได้นำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนทำด้วยเหล็กกล้าเจือเข้ามาในราชอาณาจักรเข้าไปเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนแล้วนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อนำมาผลิตและขายภายในประเทศ เจ้าหน้าที่สำนักรับสวนและปราบปรามและเจ้าหน้าที่สำนักงานศุลกากรกรุงเทพประจำคลังสินค้าทัณฑ์บน บริษัท สหไทยสตีลไพพ์ฯ ร่วมกับตัวแทนบริษัท สหไทยสตีลไพพ์ฯ ได้ตรวจสอบสินค้าที่อยู่ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามใบขนสินค้าขาเข้าดังกล่าว และกล่าวหาว่า จะต้องชำระอากรปกป้องตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง เรื่อง มาตรการปกป้องชั่วคราวจากการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วนที่เพิ่มขึ้น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อมาฝ่ายคดีหลักเสียง ส่วนคดี สำนักกฎหมายพิจารณาความผิดโดยให้บริษัท สหไทยสตีลไพพ์ฯ ชำระอากรปกป้องด้วย บริษัท สหไทยสตีลไพพ์ฯ ชี้แจงเหตุผลไม่มาทำความตกลงระงับคดี พร้อมทั้งขออุทธรณ์การสั่งคดีของสำนักกฎหมายโดยมีประเด็นในการพิจารณาที่เกี่ยวกับอากรปกป้อง ๔ ประเด็น ดังนี้

(๑) วันนำเข้าสำเร็จสำหรับสินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อการคำนวณเรียกเก็บอากรปกป้อง

(๒) การเก็บอากรปกป้องตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ นั้นไม่อาจย้อนหลังมีผลเป็นโทษแก่บริษัทฯ ได้

(๓) อากรที่เรียกเก็บตามมาตราการปกป้องขณะนำเข้าของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นอากรศุลกากรหรือไม่

(๔) กรณีผู้นำเข้าได้นำเหล็กแผ่นรีดร้อนที่ต้องเสียอากรปกป้องเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทโรงผลิตสินค้า แต่ต่อมาได้นำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิตเป็นท่อเหล็ก และนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ กรมศุลกากรสามารถดำเนินการจัดเก็บอากรปกป้องกับสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนกับผู้นำเข้าได้หรือไม่

กรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่า ทั้ง ๔ ประเด็นดังกล่าวไม่มีปัญหาในการปฏิบัติราชการแล้วเนื่องจากได้มีการให้ความเห็นไว้แล้วโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ในเรื่องเสรีที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙ ซึ่งเป็นประเด็นที่กรมศุลกากรได้หารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปรากฏตามหนังสือที่ กค ๐๕๑๙/๒๐๖๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒. กรณีบริษัท สามชัยสตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)

บริษัท สามชัยสตีลฯ ได้นำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นเรียบรีดร้อนทำด้วยเหล็กกล้าไม่เจือไม่ชุบเป็นม้วนที่มีกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ห้วน และสาธารณรัฐเกาหลี โดยใช้สิทธิประโยชน์คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ในขณะที่นำเข้าจึงยังไม่ต้องชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรปกป้อง ต่อมาบริษัท สามชัยสตีลฯ นำสินค้าไปผลิตเป็นท่อเหล็ก แล้วนำส่งสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรและได้มีการนำออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในประเทศ พนักงานศุลกากรจึงออกแบบแจ้งการประเมินอากร (กศก. ๑๑๕) จำนวน ๘ ฉบับ เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรปกป้อง เนื่องจากเห็นว่ามิได้มีการส่งออกป้อนราชอาณาจักรจริง และไม่เข้าข้อยกเว้นการเรียกเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาด กรมศุลกากรจึงสามารถดำเนินการจัดเก็บอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดกับผู้นำเข้าได้ ทั้งนี้ ตามแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙

อนึ่ง ขณะมีการออกแบบแจ้งการประเมิน (กศก. ๑๑๕) จำนวน ๘ ฉบับดังกล่าว ไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่แสดงว่าสินค้าที่นำเข้าจากสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน ๒ ใบชน ได้ผลิตจาก POSCO (ชื่อเดิม POHANG IRON AND STEEL CO.,LTD) จึงไม่ได้รับสิทธิชำระอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ ๐ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง ผลการพิจารณาทบทวนความจำเป็นในการต่ออายุการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและทบทวนขอบเขตของสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วน ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ สหพันธรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐคาซัคสถาน สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐเกาหลี ได้ห้วน สาธารณรัฐเวเนซุเอลา สาธารณรัฐอาร์เจนตินา ประเทศยูเครน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐสโลวัก และประเทศโรมาเนีย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

บริษัท สามชัยสตีลฯ นำสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเข้ามาในราชอาณาจักร โดยนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า และได้นำวัตถุดิบดังกล่าวไปผลิตเป็นท่อเหล็ก และนำท่อเหล็กที่ผลิตได้ออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อจำหน่ายในประเทศ ขณะที่นำท่อเหล็กออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน บริษัท สามชัยสตีลฯ ได้ชำระอากรปกป้อง ในอัตราร้อยละ ๔๑.๖๗ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง เรื่อง ผลการพิจารณาทบทวนความจำเป็นเพื่อขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดเป็นม้วนและไม่เป็นม้วนที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นอัตราที่ใช้อยู่ ณ เวลานั้นของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ต่อมาพนักงานศุลกากรได้ประเมินให้บริษัท สามชัยสตีลฯ ชำระอากรปกป้องฯ จำนวนตามอัตรา ณ เวลานั้นสำเร็จเรียกเก็บอากรปกป้องในอัตราร้อยละ ๔๒.๙๕ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง เรื่อง มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนเจืออื่น ๆ ชนิดม้วนและไม่เป็นม้วนที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ โดยออกแบบแจ้งการประเมินอากร (กศก. ๑๑๕) จำนวน ๘๗ ฉบับ เรียกเก็บอากรปกป้องและภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มเติม

บริษัท สามชัยสตีลฯ ได้ยื่นคำอุทธรณ์และคัดค้านการประเมินภาษีอากร (แบบ กศก. ๑๗๑) ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน ๓ ครั้ง ตามใบขนสินค้าขาเข้าจำนวน ๙๕ ฉบับ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวกับอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดใน ๓ ประเด็น ดังนี้

(๑) บริษัท สามชัยสตีลฯ ได้หลุดพ้นความรับผิดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้องนับตั้งแต่ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว จึงไม่สามารถนำความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๙ มาปรับใช้กับกรณีของบริษัท สามชัยสตีลฯ ได้ เนื่องจากข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวแตกต่างจากข้อเท็จจริงของบริษัท สามชัยสตีลฯ ซึ่งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าเพื่อเหล็กสำเร็จรูปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนของบริษัท สามชัยสตีลฯ ไม่ใช่บริษัทในเครือเดียวกันกับบริษัท สามชัยสตีลฯ การถือหุ้นและกรรมกรไม่เกี่ยวข้องกัน โดยเป็นเพียงคู่สัญญาทางการค้าที่มีอิสระต่อกันเท่านั้น การขายสินค้าเพื่อเหล็กระหว่างบริษัท สามชัยสตีลฯ กับผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรถือเป็นการซื้อขายเสรีเด็ดขาด

(๒) ประเด็นเรื่องอัตราอากรปกป้อง กล่าวคือ การที่พนักงานศุลกากรประเมินอากรปกป้องโดยใช้อัตราอากรปกป้อง ณ วันนำเข้าสำเร็จมาปรับใช้กับกรณีคลังสินค้าทัณฑ์บนของบริษัท สามชัยสตีลฯ ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติมาตรการการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจาก ณ วันนำเข้ายังไม่ได้มีการบริโภคในประเทศอย่างแท้จริง

(๓) ประเด็นเรื่องอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้ไม่ถูกต้อง โดยบริษัท สามชัยสตีลฯ กล่าวอ้างว่า พนักงานศุลกากรได้ประเมินอากรโดยใช้อัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดร้อยละ ๑๓.๙๖ ตามข้อ ๓ (๖) (ข) ของประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง ผลการพิจารณาทบทวนความจำเป็นในการต่ออายุการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและทบทวนขอบเขตของสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดเป็นมันและไม่เป็นมันที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ สหพันธรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐคาซัคสถาน สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐเกาหลีใต้หวัน สาธารณรัฐเวเนซุเอลา สาธารณรัฐอาร์เจนตินา ประเทศยูเครน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐสโลวัก และประเทศโรมาเนีย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ เนื่องจากผู้ประเมินเข้าใจคลาดเคลื่อนว่า สินค้ามีได้ผลิตโดยบริษัท POSCO แต่ผลิตโดยบริษัท DAEWOO International Corporation (ผู้ส่งออกสินค้าตามใบขนสินค้าขาเข้า) หรือบริษัทอื่นในสาธารณรัฐเกาหลี

(๔) ประเด็นอื่น ๆ ได้แก่

(๔.๑) การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่ม ซึ่งประเมินเพิ่มจากการเก็บอากรปกป้องโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔.๒) การปรับใช้และการตีความกฎหมายภาษีอากรต้องปรับใช้และตีความโดยเคร่งครัด และหากมีข้อสงสัยต้องตีความในทางที่เป็นคุณแก่ผู้เสียภาษี และไม่นำการตีความที่ไม่เป็นคุณมาบังคับใช้ย้อนหลังต่อผู้เสียภาษีอากร

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากรมีความชัดเจนและถูกต้องตามกฎหมาย กรมศุลกากรจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากรปกป้องตามพระราชบัญญัติมาตรการการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ และมีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์หรือไม่

(๒) หากการพิจารณาอุทธรณ์และคัดค้านการประเมินอากรดังกล่าว มิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และคัดค้านการประเมินอากรดังกล่าว จะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนตามมาตรา ๗๒ พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ อย่างไร

(๓) หากคณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้องตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ สัตตแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ใดหรือหน่วยงานใดจะเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าว หรือจะเป็นอำนาจของผู้ออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(๔) อัตราที่ใช้ในการเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับสินค้าที่นำเข้าไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องใช้อัตรา ณ วันนำเข้าสำเร็จ หรืออัตรา ณ วันซึ่งได้ปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๕) อัตราที่ใช้ในการเรียกเก็บอากรปกป้องและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับสินค้าที่นำเข้าไปยังเขตปลอดอากรจะต้องใช้อัตรา ณ วันนำเข้าสำเร็จ หรืออัตรา ณ วันซึ่งได้ปล่อยของออกไปจากเขตปลอดอากร

(๖) เนื่องจากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้เพิ่มนิยามของคำว่า “อากร” โดยบัญญัติว่า “อากร” หมายความว่า อากรศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอากรศุลกากร กรณีดังกล่าวเป็นเหตุให้อำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นในการพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้นำเข้าได้นำแผ่นเหล็กที่ร้อนที่ต้องเสียอากรปกป้องหรืออากรตอบโต้การทุ่มตลาดเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือมีการนำเข้าในเขตปลอดอากร และมีการนำออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายในประเทศ การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้องจะใช้อัตรา ณ วันนำเข้าสำเร็จหรือวันปล่อยของออกจากเขตดังกล่าว

ประเด็นที่สอง หากผู้นำเข้ามีการโต้แย้งหรือคัดค้านการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้อง กรมศุลกากรในฐานะผู้จัดเก็บอากรดังกล่าวตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ และพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ จะมีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้พิจารณาประเด็นดังกล่าวแล้วมีความเห็น
ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อได้พิจารณามาตรา ๑๐ ทวิ^๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับ
มาตรา ๔๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่บัญญัติให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของ
ที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่ยื่นนำเข้าสำเร็จ โดยให้ถือว่าของนำเข้าสำเร็จในขณะที่เรือซึ่งนำของนั้นเข้ามา
ในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือ กรณีจึงถือได้ว่าการนำเข้าสำเร็จในวันที่ที่ปรากฏในใบขนสินค้า
ขาเข้าแล้ว ผู้นำเข้าจึงมีหน้าที่ต้องชำระอากรศุลกากร เว้นแต่เป็นการนำของเข้าไปยังคลังสินค้าทัณฑ์บน
หรือเขตปลอดอากร ความรับผิดในการชำระอากรศุลกากรจะเกิดขึ้นเมื่อในเวลาปล่อยของออกจาก
คลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๘^๓ และมาตรา ๘๗ นว^๔

^๑มาตรา ๑๐ ทวิ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลา
ที่นำของเข้าสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๘ การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ
และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้
ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไป
จากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของราคาของ
และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของ
ที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร
ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

^๒มาตรา ๔๑ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลา
เป็นแน่นอนว่า การนำเข้าของใด ๆ เข้ามา จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไรไซ้ ท่านให้ถือว่า การนำเข้าของเข้ามา
เป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือ หรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง

^๓มาตรา ๘๘ รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา ๘๗ ให้ใช้สำหรับประเมินอากร
แก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้นำของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้า
ทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ หรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน
เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น
หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๕๒
หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออก
นอกราชอาณาจักรในเวลาปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือ
นำเข้าสำเร็จในเวลาปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

^๔มาตรา ๘๗ นว การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร
หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๕๒ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร
หรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ยื่นนำเข้าจากเขต
ปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจาก
วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่
จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากร
โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการนำสินค้าผ่านเหล็กดัดร้อนออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนและนำเข้าไปยังเขตปลอดอากรแล้วนำออกมาจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ซึ่งถือได้ว่าเป็นการนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ผู้นำสินค้านี้ดังกล่าวออกมาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรนั้นจะต้องชำระอากรศุลกากรในเวลาที่ปล่อยของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร แล้วแต่กรณี แต่ไม่รวมถึงการพิจารณาเรียกเก็บอากรอื่นที่กรมศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ในการเรียกเก็บอากรด้วย เนื่องจากการพิจารณาว่าจะต้องเสียอากรตอบได้การทุ่มตลาด หรืออากรปกป้องหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายนั้น ๆ เมื่อกฎหมายว่าด้วยการตอบได้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ และกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศจากการที่มีสินค้าชนิดเดียวกันที่ถูกนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นจำนวนมากหรือในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาดภายในประเทศจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน การพิจารณาว่าจะต้องมีการคุ้มครองปกป้องอุตสาหกรรมภายในหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาจากวันที่มีการนำเข้า การเรียกเก็บอากรทั้งสองกรณีนี้จึงต้องคิดในอัตราขณะนำเข้าจริง หมายความว่า เป็นวันที่ปรากฏในใบขนสินค้าขาเข้าว่าได้มีการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการนำสินค้านี้ดังกล่าวเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรหรือไม่ก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสรีที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๔^๕

เมื่อมาตรา ๔๙ วรรคสาม^๖ แห่งพระราชบัญญัติการตอบได้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ และมาตรา ๒๘^๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ บัญญัติให้การเรียกเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาดหรือการกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากรนั้น ๆ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรเสมือนอากรขาเข้าที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้าจึงหมายความว่า การนำเข้าในราชอาณาจักรมิใช่การนำเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้นำเข้าผ่านเหล็กดัดร้อนเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าโดยได้นำวัตถุดิบดังกล่าวไปผลิตเป็นท่อเหล็กและนำท่อเหล็กที่ได้ออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ หรือผู้นำเข้าได้นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจัดเก็บอากรปกป้องและอากรตอบได้ การทุ่มตลาดกรณีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรนำสินค้าเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร ส่งพร้อมหนังสือคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๓๓๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการเรียกเก็บอากรตอบได้ การทุ่มตลาด อัตราอากรตอบได้การทุ่มตลาดนั้นให้กำหนดได้เพียงเพื่อชดเชยความเสียหายและจะเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมิได้

อากรตอบได้การทุ่มตลาดต้องกำหนดให้เหมาะสมกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศแต่ละราย ที่ทุ่มตลาดโดยไม่เลือกปฏิบัติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดตามส่วนที่ ๕ ของหมวด ๕

ในกรณีที่มีการเรียกเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาดจากสินค้าใด ให้นำบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับกับการเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนอากรนั้น เป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น และอากรตอบได้การทุ่มตลาดที่เก็บได้ให้เก็บรักษาไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ จนกว่าจะสิ้นสุดที่จะต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว

^๗มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

แล้วจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรก็ตาม หากมีการประกาศกำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดหรือมาตรการปกป้องในขณะนำเข้า ผู้นำเข้ามีหน้าที่ที่จะต้องชำระอากรนั้น ๆ ในอัตราที่ประกาศกำหนดในขณะนำเข้า มิใช่ชำระอากรตามอัตราอากรที่กำหนดในขณะที่ปล่อยของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อพิจารณามาตรา ๔๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ ได้บัญญัติให้การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรปกป้องตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้นแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ และพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ ได้กำหนดให้อำนาจแก่กรมศุลกากรตามกฎหมายในการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรปกป้องเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในแทนกระทรวงพาณิชย์ โดยกระทรวงการคลังจะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ในกฎหมายลำดับรองได้เองในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมศุลกากร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศฯ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นฯ ซึ่งเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท สามชัยสตีลฯ มีการโต้แย้งเกี่ยวกับอัตราการจัดเก็บอากรปกป้องว่าผู้นำเข้าจะต้องชำระในอัตรา ณ วันนำเข้าจริง หรืออัตรา ณ วันที่ปล่อยของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร และมีการโต้แย้งการจัดเก็บอากรโดยอ้างว่าตนได้หลุดพ้นความรับผิดในอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้องนับแต่วันส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้วนั้น กรมศุลกากรในฐานะผู้ที่มีหน้าที่จัดเก็บอากรตามที่กฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวกำหนด จึงเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาข้อโต้แย้งนั้นให้เสร็จสิ้น เนื่องจากการพิจารณาข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้องนั้น ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรปกป้องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร

(นายดิศพัทธ์ โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๑

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมศุลกากร และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ